

Briselē, 2020. gada 26. maijā
REV1 — aizstāj
2018. gada 7. marta paziņojumu

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI ELEKTRONISKĀS TIRDZniecības UN TĪKLA NEITRALITĀTES JOMĀ

No 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības un kļuvusi par trešu valsti.¹ Izstāšanās līgumā² ir noteikts pārejas periods, kas beidzas 2020. gada 31. decembrī³. Līdz minētajam datumam Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pilnībā ir piemērojami ES tiesību akti⁴.

Pārejas periodā ES un Apvienotā Karaliste risinās sarunas par nolīgumu par jaunu partnerību, galvenokārt paredzot brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Tomēr nav skaidrs, vai pārejas perioda beigās nolīgums būs noslēgts un stājies spēkā. Katrā ziņā attiecības, ko nolīgums radītu, tirgus piekļuves nosacījumu ziņā stipri atšķirtos no Apvienotās Karalistes dalības iekšējā tirgū⁵, ES muitas savienībā un PVN un akcīzes nodokļa zonā.

Bez tam pēc pārejas perioda ES tiesību aktu īstenošanā un piemērošanā ES dalībvalstīs Apvienotā Karaliste būs treša valsts.

Tādēļ visām ieinteresētajām personām, it īpaši ekonomikas dalībniekiem, tiek atgādināts, kāda būs juridiskā situācija pēc pārejas perioda.

Padomi ieinteresētajām personām

¹ Treša valsts ir valsts, kura nav ES dalībvalsts.

² Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.) (“Izstāšanās līgums”).

³ Pirms 2020. gada 1. jūlija pārejas periodu var vienu reizi pagarināt par laiku, kas nepārsniedz 1 vai 2 gadus (Izstāšanās līguma 132. panta 1. punkts). Apvienotās Karalistes valdība līdz šim pagarinājumu noraidījusi.

⁴ Ar dažiem izņēmumiem, kas paredzēti Izstāšanās līguma 127. pantā, bet šā paziņojuma kontekstā nav būtiski.

⁵ Proti, brīvās tirdzniecības nolīgumā netiek ietverti tādi iekšējā tirgus principi (preču un pakalpojumu jomā) kā savstarpēja atzīšana, izcelsmes valsts princips un saskaņošana. Brīvās tirdzniecības nolīgums arī neatceļ muitas formalitātes un pārbaudes (ieskaitot preču un to izejvielu izcelsmes pārbaudi) un importa un eksporta aizliegumus un ierobežojumus.

Ieinteresētajām personām, sevišķi informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem (piemēram, profesionālām vietnēm, tiešsaistes platformām, tiešsaistes meklētājprogrammām), kas iedibinātas Apvienotajā Karalistē, tiek īpaši ieteikts šā paziņojuma sakarā novērtēt pārejas perioda izbeigšanās sekas.

Ievērojiet!

Šis paziņojums neattiecas

- uz ES noteikumiem, kas specifiski attiecas uz iegādi tiešsaistē un sekojošu sūtījuma piegādi,
- uz ES noteikumiem par ģeobloķēšanu
- un uz ES noteikumiem par PVN.

Šais aspekts tiek gatavoti vai ir publicēti citi paziņojumi⁶.

Pēc pārejas perioda uz Apvienoto Karalisti vairs neattieksies ES tiesību akti par informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu, proti, Direktīva 2000/31/EK (Elektroniskās tirdzniecības direktīva)⁷ un Regula (ES) 2015/2120 par atvērto internetu⁸. Tam ir galvenokārt tālāk aprakstītās sekas.

1. IZCELSMES VALSTS PRINCIPS (ELEKTRONISKĀ TIRDZNICĪBA)

Saskaņā ar Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 3. panta iekšējā tirgus klauzulu (t. s. izcelsmes valsts principu) informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs⁹ pakļaujas tās ES dalībvalsts noteikumiem, kurā tas ir iedibināts ("reģistrēts tās teritorijā"), nevis dažādiem to ES dalībvalstu tiesību aktiem, kurās tiek sniegti tā

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_lv

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra Regula (ES) 2015/2120, ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam (OV L 310, 26.11.2015., lpp.) 1.

⁹ Informācijas sabiedrības pakalpojums ir definēts kā "pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma" (sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvas (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.), 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu).

Starp pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Elektroniskās tirdzniecības direktīva, ir tiešsaistes informācijas pakalpojumi (piemēram, tiešsaistes laikraksti), produktu un pakalpojumu pārdošana tiešsaistē (grāmatas, finansiāli pakalpojumi un ceļošanas pakalpojumi), reklāma tiešsaistē, brīvo profesiju pakalpojumi (juristi, ārsti, nekustamā īpašuma aģenti), izklaides pakalpojumi un starpnieku pamatpakalpojumi (piekļuve internetam un informācijas sūtīšana un mitināšana). Šajos pakalpojumos ietilpst arī pakalpojumi, kurus saņēmējam sniedz par brīvu un finansē, piemēram, reklāmdevēji vai sponsori.

pakalpojumi; tomēr klauzula pieļauj zināmas atkāpes. Papildus klauzulai darbojas tiesību norma, kas aizliedz iepriekšējas atļaujas saņemšanas shēmas un tamlīdzīgas prasības, kuras specifiski un ekskluzīvi attiecas uz šo pakalpojumu sniedzējiem (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 4. pants). Direktīvā arī izklāstītas dažas pamatprasības par pakalpojumu sniedzēja informāciju lietotājiem, tiešsaistes līgumu slēgšanu un tiešsaistes komercpaziņojumiem (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 5.–11. pants). Noteiktos gadījumos ir sašaurināta starpnieku pakalpojumu sniedzēju atbildība (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 4. nodaļa).

Apvienotajā Karalistē iedibināti informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji pēc pārejas perioda vairs nevarēs izmantot izcelsmes valsts principu un minēto noteikumu, kas izslēdz iepriekšējas atļaujas saņemšanas shēmas. Uz tiem vairs neattieksies Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktās informācijas pamatprasības. Līdz ar to Elektroniskās tirdzniecības direktīvas noteikumi vairs netraucēs katrai ES dalībvalstij uz šādu pakalpojumu sniegšanu attiecināt savus noteikumus, to starpā iepriekšējas atļaujas shēmas un noteikumus par lietotājiem sniedzamo informāciju. Turklāt Elektroniskās tirdzniecības direktīvā izklāstītie atbildības ierobežojumi vairs neattieksies uz Apvienotajā Karalistē iedibinātiem starpnieku pakalpojumu sniedzējiem.

2. ATTIECĪBAS STARP PLATFORMĀM UN UZŅĒMUMIEM (E-KOMERCIJA)

Regulā (ES) 2019/1150¹⁰ par platformu un uzņēmumu attiecībām ir saskaņoti noteikumi par taisnīgumu un pārredzamību tiešsaistes starpniecības pakalpojumu un tiešsaistes meklētājprogrammu komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo vietņu lietotājiem. Noteikumi regulē tādas jautājumus kā līgumu skaidrība un paredzamība, negodīga komercprakse un alternatīva strīdu izšķiršana.

Pēc pārejas perioda Regula (ES) 2019/1150 vairs neattieksies uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz vai piedāvā sniegt pakalpojumus 1) Apvienotajā Karalistē iedibinātiem komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem vai 2) komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, kuri, lai gan iedibināti ES, piegādā vai piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem, kas atrodas Apvienotajā Karalistē, nepiegādājot tos arī patērētājiem, kas atrodas ES. Turpretim Regula (ES) 2019/1150 turpinās attiekties uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem, ieskaitot tos, kuri ir iedibināti Apvienotajā Karalistē, ja tie sniedz vai piedāvā sniegt pakalpojumus attiecīgi komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, kuru iedibinājums vai pastāvīgā dzīvesvieta ir ES un kuri, izmantojot minētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai tiešsaistes meklētājprogrammas, piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem, kas atrodas ES. Tas nav atkarīgs no tā, vai tiešsaistes starpniecības pakalpojumi vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumi tiek piedāvāti vai sniegti tikai ES uzņēmumiem, vai gan ES, gan Apvienotās Karalistes uzņēmumiem.

---

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.). Šo regulu piemēro no 2012. gada 12. jūlija.

3. TĪKLA NEITRALITĀTE

Regulā (ES) 2015/2120 par atvērto internetu ir vienoti noteikumi par vienādu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā un ar to saistītajām galalietotāju tiesībām. Lai gan pēc pārejas perioda šie noteikumi uz Apvienoto Karalisti vairs neattieksies, tie arī turpmāk noteiks interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanu ES, nešķirojot, kur informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs iedibināts.

Komisijas vietnē par Elektroniskās tirdzniecības direktīvu (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) dota vispārīga informācija par elektronisko tirdzniecību un informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Vajadzības gadījumā tā tiks papildināta ar jaunu informāciju.

Eiropas Komisijas
Komunikācijas tīklu, saturs un tehnoloģijas ģenerāldirektorāts